

PAPPAROLLEN

Elis G. Regnérs skrift *Pappa och barn* i den skriftserie som utges av Svenska röda korsets barnavårdsdelegation, har nu kommit i sin tredje upplaga.

Elis G. har alltid väsentliga ting att komma med, och vad han säger oss om pappa-rollen behöver nå fram till alla föräldrar. Förf. utgår i stor utsträckning från ett familjetänkande, som väl f n är under omarbetning hos den unga generationen. Fortfarande är dock storparten av svenska folket fångat i föreställningen om den heliga kärnfamiljen, där mor syr och far ror, där mor sköter barnen och far ekonomin. Det kan därför vara berättigat att som Regnéer gör, lägga tyngdpunkten på kärnfamiljen men ruska om i hemmets rollfördelning.

FORTFARANDE behöver det poängteras att den nyblivna modern — även om hon är glad och lycklig över sitt barn — kan vara trött och behöver hjälp med en del dagliga sysslor i hemmet. »Mannen kan ta hand om städning, tvätt, matlagning eller annat alltefter möjlighet och fallenhet». Tycker Elis G.

En annan väsentlighet rör förhandsinställningen till barnet: »Pappa har kanske önskat sig en stöddig idrottsgrabb men får istället en vek, känslig, välbegåvad gosse som småningom vill sitta över boken. Man måste acceptera det barn man får. *Varje barn har rätt att vara välkommet.*»

Detta är en tankeställare för alla som tror sig kunna göra vad so mhellst av ett barn genom miljöpåverkan. Både pappor och mammor

har gjort sig skyldiga till psykisk misshandel genom att försöka pressa sina barn till en utveckling som barnen inte har biologiska förutsättningar för.

REGNÉR använder sig av det numera inte så gångbara uttrycket »fullständig familj». Personligen föredrar jag att tala om 1- resp. 2-föräldersfamilj. Vi börjar nu också att få storfamiljer att räkna med. När Regnéer talar om »fullständig familj» är det emellertid en »teknisk term» utan den värdering 1-föräldersfamiljerna upplever som så kränkande.

I en fjärde upplaga av *Pappa och barn* vill man gärna få ännu fler av Regnérs synpunkter på enföräldersfamiljernas problematik. Hans erfarenhet och klokskap är säkert också av intresse och värde för storfamiljer, där alla vuxna får vara beredda att axla dubbelroller för egna och andras barn. I storfamiljen är alla barn allas barn — med glädjeämnen och förpliktelser.

Inga-Greta Agrell